

gjorde her. Men dernæst er jo hele denne Fremstilling ejendommelig ved et andet Forhold. Det ærede Medlem erkendte, at de Ting, som fandtes i den Valutaordning, som gennemførtes af den nuværende Regering i Efteraaret, fandtes ganske vist, siger han, ikke i det Forslag, som hans Regering forelagde før Valget, men Tanken var der dog, Tanken.

Nu tør jeg sige, at naar der ved Lov skal gennemføres en Valutaordning, saa er det ikke nok, at Regeringen har en Tanke om, at saadan og saadan bør det gøres, men saa maa denne Tanke være udtrykt i Loven. Og naar den daværende Minister, den nuværende Ordfører for Venstre, siger, at Venstre var klar over, at den eneste praktiske Vej var Seddelindskrænkningens og Kreditindskrænkningens, saa er det dog ejendommeligt; thi til Klarhed herover kan det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ikke været naaet før, efter at han har været Ministerchef i ca. 3½ Aar, for i de første halvjerde Aar af sin Ministertid gaar han ikke Kreditindskrænkningens Vej, men da bygges hele hans økonomiske Politik paa Kreditudvidelsen. Alt det, det ærede Medlem foretog sig i Aarene 1920 og 1921, ja, i 1922, var en stadig Inflationspolitik, støttende, tilskyndende Nationalbanken til paa enhver Maade at klare Vanskelighederne i det økonomiske Liv ved stadig forøgede Seddeludstedelser.

Derfor er det ejendommeligt, at det ærede Medlem nu staar og taler for, som det eneste Middel til at tilvejebringe Valutastabilitet, at faa de Sedler ud af Verden, som han selv har bragt ind i den. (*Kragh:* Det er jo frygteligt, at man kan sige saadant noget). Det ærede Medlem Hr. Kragh bliver altid saa frygtelig forarget. Jeg synes han skulde lade det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, der sidder bag ham blive det, for det er jo (*Kragh:* Ja, gaa nu bare videre!) det er jo en fuldkommen Kendsgerning, at hele Politikken overfor Landmandsbanken gennem Nationalbanken overhovedet ikke kunde gennemføres paa anden Maade end ved den forøgede Seddeludstedelse. Det er en Kendsgerning, som det ærede Medlem Hr. Kragh ikke ved nogen nok saa flot Vending nede fra sin Plads kan faa ud af Verden, at hele den Seddeludstedelse, som vi plages med nu i Danmark, er sket i den Tid, da han og det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sad i Regeringen. Enhver kan se statistisk, at det er da, den uaturligt høje Seddeludstedelse foregaar.

Den Valutaordning, som blev skabt i Efteraaret 1924, blev kritiseret af det ærede

Medlem Hr. Lange, som paa ny fastslog en Sætning, som han mente tre Partier havde været enige om, nemlig den, at ingen Valutaordning er tilfredsstillende, naar den ikke tager Hensyn til Betalingsbalancen. Jeg ved ikke af, at de tre Partier, som har været enige om denne Sætning, ikke fremdeles er enige om den; jeg er i alt Fald ganske enig i denne Sætning. Jeg har derfor ved enhver Lejlighed, hvor vi har drøftet dette Spørgsmaal, gjort opmærksom paa, at det værdifulde i Valutaordningen er netop, at den har skabt et Organ, hvis Opgave det blandt andet er at følge Udviklingen af Betalingsbalancen, og hvis denne Betalingsbalance tager en ugunstig Vending, saa er der skabt et Organ, hvorigennem Nationalbanken og Regeringen overfor Rigsdagen kan fremhæve Nødvendigheden af Foranstaltninger, hvis Formaal er at imødegaa de Angreb paa Betalingsbalancen, som finder Sted. Saadant har ikke været før. Nu er der skabt et saadant Organ, og — jeg har tidligere haft den Ære at sige det — just ved at Partiet Venstre har forlangt, at dette Organ, som blandt andet har denne Opgave, skal være et Rigsdagsorgan, har det paa taget sig et særligt Medansvar for, at dette Organ ogsaa kommer til at virke efter sin Hensigt, hvis der skulde opstaa virkelig Fare for vor Betalingsbalance.

Men det, som det ærede Medlem Hr. Langes Parti gjorde, var at rejse Betalingsbalancespørgsmaalet med Krav om visse positive Foranstaltninger paa et Tidspunkt, hvor Betalingsbalancen for første Gang var tilfredsstillende; og det ærede Medlem kan se, at Forholdene i 1924 var af en saadan Art, at man end ikke for Aaret som Helhed kan sige andet end, at Betalingsbalancen var tilfredsstillende, og navnlig var den det da i det halve Aar, hvori den sidste Valutaordning blev skabt.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gjorde nogle Bemærkninger til mig om vor Stilling til hans Ministerium. Jeg maa maaske gøre opmærksom paa, at naar jeg i det ærede Medlems Ministertid har talt om det rigtige i, at et Folketing skal sidde sin Valgperiode ud, saa har det bl. a. været rettet mod den Betragtning, at en Afstemning i Folketinget, der viste et Flertal mod en enkelt Minister eller mod Ministeriet som saadant, nødvendigvis skulde medføre en Afbrydelse af Folketingets Liv. Jeg udviklede dette flere Gange overfor det ærede Medlem, naar han skræmte de Konservative ved at sige, at saafremt der opnaaedes et Flertal mod hans Ministerium her i Tinget, saa vilde der øje-